

РЕШЕНИЕ

№ 3590

гр. София, 11.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 15.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Христозова, като разгледа дело номер **4538** по описа за **2010** година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и чл. 208 – 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на М. С., чрез процесуалния си представител юрк. Сърпионова срещу решение от 30.04.2010 г. по н.а.х.д. № 10909/2008 г. по описа на С районен съд, Наказателно отделение, 93 състав.

Касаторът излага доводи за неправилност на обжалваното решение, като издадено при неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Поддържа, че СРС неправилно е приел, че не е спазен тримесечният срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН във връзка с образуване на административнонаказателното производство. Моли съда да отмени решението и да постанови друго по съществуващото на спора като бъде потвърдено наказателно постановление 41/12.05.2008 г. на директора на РМД гр. С..

Ответната страна – „Е. 2.” О., чрез процесуалния си представител адв. Й. изразява подробно становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на С градска прокуратура дава заключение за правилност на обжалваното решение.

Административен съд С. град, IX касационен състав, като обсъди доводите на страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

Касационната жалба е подадена в 14-дневния срок по чл. 211, ал. 2 от АПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение СРС, Наказателна колегия, 93 състав е отменил наказателно постановление № 41 от 12.05.2008 г. на директора на РМД гр. С., с което на „Е. 2.” О. на основание чл. 234, ал. 2, т. 1 от ЗМ е наложена „имуществена санкция” в размер на 943 (деветстотин четиридесет и три) лева, представляваща 100% от размера на избегнатите публични вземания, а на осн. чл. 234, ал. 4 вр. чл. 233, ал. 3 (в сила към датата на извършване на нарушението; сега ал. 4) от ЗМ е постановено „Е. 2.” О. да заплати сумата в размер на 6289 (шест хиляди двеста осемдесет и девет) лева, представляваща 100 % от стойността на стоките, предмет на нарушението, по тяхната митническа стойност.

За постанови този резултат, съдът е приел, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при съставяне на АУМН и издаденото наказателно постановление. Изложени са и съображения за недоказаност на твърдяното нарушение, както и за изтичане на предвидения в закона абсолютен давностен срок.

В рамките на касационното производство съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, както и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК касационната инстанция следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Видно от установените пред първата инстанция факти дружеството е осъществило внос с ЕАД № 5000/4-103531 от 22.12.2006 г. с декларирана стока № 7 – микровълнови фурни марка SIEMENS BOSCH, модел HF-26556/S/ - 10 бр. с държава на произход В и тарифен № * със ставка на мито 0%. Към ЕАД е представена търговска фактура № 44543068 от 13.12.2006 г. и ЕАД № 5000/7-7628 от 19.12.2006 г. Въз основа на резултатите от последващия контрол съгласно доклади № 7А от 09.10.2007 г. митническите органи са приели, че процесните стоки не са с преференциален произход и за тях е следвало да бъде декларирана ставка на мито 12,5 %, като е определен размер на дължимото мито за сумата от 786 лева и заплащане на ДДС за сумата от 157 лева. На 09.01.2008г. е съставен АУАН за нарушение на чл. 234, ал. 2, т. 1 от ЗМ, а процесното наказателно постановление е издадено на 12.05.2008 г.

Съобразно тези факти касационната инстанция намира, че е изтекъл тримесечния срок по чл. 34 от ЗАНН за образуване на административно-наказателното производство. Моментът, от който компетентният контролен орган е могъл обективно да установи извършеното нарушение е датата 22.12.2006 г., т.е. датата на регистрирането на ЕАД № 5000/4-1035321 от 22.12.2006 г. В процесното ЕАД е посочен вносителят „Е. 2.” О., поради което извършителят е бил известен на митническия служител, разрешил вдигането на стоките. При регистрирането на ЕАД митническият служител е осъществил цялостна проверка на ЕАД и придружаващите го документи на основание чл. 74 от ЗМ, включително е проверена и външнотърговска фактура № 44543068 от 13.12.2006 г. Документният контрол е отразен писмено, с подпис и личен митнически печат от митнически служител на гърба на първия формуляр на ЕАД. Освен това към момента на проверката по чл. 74 от ЗМ е видно, че за декларираната стока № 7 „микровълнови фурни” от вносителя са заплатени дължимите към монета на вноса публични държавни вземания – ДДС (от клетка 47 на ЕАД). Разрешено е вдигането на стоките от втори митнически служител. Това означава, че към датата на декларирания

внос – 22.12.2006 г. митническите органи са имали обективна възможност да установят извършеното нарушение въз основа на придружаващите ЕАД документи. Следователно, тримесечният срок по чл. 34 от ЗАНН е започнал да тече от 22.12.2006 г., а процесният АУАН № 41 е съставен на 09.01.2008 г. Неспазването на установения в чл. 34 от ЗАНН срок за образуване на административно-наказателното производство води до незаконосъобразност на издаденото наказателното постановление, до който извод правилно е достигнал С районен съд.

Касационната инстанция не споделя извода, формулиран в обжалваното решение за изтичането на абсолютния давностен срок, който според СРС е изтекъл на 22.12.2009 г.. Преценката за изтичането на давността се прави от съда служебно към датата на приключване на устните състезания, а в конкретния случай устните състезания са приключили на 23.09.2009 г., което означава, че към тази релевантна дата тригодишният давностен срок по чл. 80, ал. 1 ,т. 5 вр. чл. 81, ал. 3 от ЗАНН не е изтекъл.

Въпреки така изложените съображения обжалваното решение като краен резултат е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК вр. с чл.63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд С. град, IX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.04.2010 г. по н.а.х.д. № 10909/2008 г. по описа на С районен съд, Наказателно отделение, 93 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.